

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه روشهای کشت و PCR در تعیین شیوع مایکوپلازما هومینیس نمونههای اندوسرویکس بیماران مراجعه کننده به درمانگاه ناباروری بیمارستان فاطمیه همدان در سال ۱۳۹۵

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 20، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرزانه مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد میکروب شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

رسول یوسفی مشعوف - Ph.D باکتری شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

محمد یوسف علیخانی - Ph.D باکتری شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

صغرا ربیعی - متخصص زنان و زایمان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

حمیده پارساپور - متخصص زنان و زایمان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

سامان سعادت - دانشجوی Ph.D باکتری شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

جلال قادرخانی - دانشجوی Ph.D باکتری شناسی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: باکتری مایکوپلازما هومینیس به طور همزیست در دستگاه تناسلی زنان زندگی می کند. بررسی های انجام شده در سال های اخیر نشان می دهد که حضور این باکتری مرتبط با اختلالاتی از قبیل واژینوز، ناباروری، سقط و زایمان زودرس می باشد. مطالعه حاضر با هدف بررسی فراوانی مایکوپلازما هومینیس در زنان مراجعه کننده به درمانگاه ناباروری بیمارستان فاطمیه همدان انجام شد. روش کار: این مطالعه اپیدمیولوژیک - توصیفی در سال ۱۳۹۵ بر روی ۲۳۴ نفر از بیماران مراجعه کننده به درمانگاه نازایی بیمارستان زنان فاطمیه شهر همدان انجام گرفت. با استفاده از سواب، از اندوسرویکس ۲۳۴ بیمار زن که حداقل یکی از علائم واژینوز، ناباروری، سقط و زایمان زودرس را داشتند، نمونه برداری انجام شد. از محیط کشت با حذف مرحله فیلتراسیون و از تکنیک مولکولی PCR برای ردیابی ژن rRNA ۱۶S به عنوان دو روش تشخیص باکتری استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و آزمون مک نمار انجام شد. میزان p کمتر از ۰۵/۰ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: فراوانی مایکوپلازما هومینیس در هر دو روش، ۷/۱۳٪ به دست آمد. ضریب همبستگی بین روش های کشت و PCR برای تشخیص این باکتری نسبتاً مطلوب بود (k=۵/۰). تعداد ۴۱ نفر (۴/۲۴٪) از بیماران با سابقه حداقل یک بار سقط جنین و ۱۴۸ نفر (۲/۱۴٪) از بیماران دارای واژینوز، از نظر مایکوپلازما آگار مثبت تشخیص داده شدند. بیشترین شیوع مایکوپلازما هومینیس در محدوده سنی ۳۹-۳۰ سال مشاهده شد. نتیجه گیری: اگرچه تکنیک مولکولی PCR حساسیت بالایی در تشخیص مایکوپلازما هومینیس دارد، ولی روش کشت تغییر یافته برای تشخیص این باکتری از حساسیت قابل قبولی برخوردار می باشد.

کلمات کلیدی:

سقط، کشت، مایکوپلازما هومینیس، ناباروری، PCR

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1727873>

